

Za g. Levstekom je spregovoril g. dr. I. Leskovar, bivši oblastni predsednik, ki je orisal ozračje, v katerem je prišlo do težke žrtve in žalitve slovenskega naroda.

Po teh poslovnih besedah so odpeli domači fantje žalostinko in sprevod se je pomikal v cerkev ob zvokih godbe Prosvete. V cerkvi je govoril mučeniku do solz ganljivo slovo g. monsignor I. Vreže iz Maribora, kojega pesniško ubrani govor prinašamo na uvodnem mestu.

Po nagovoru v cerkvi je daroval g. arhidijakon slovesno sv. mašo in zatem se je razvil pogrebni sprevod iz cerkve skozi Konjice do mesta, kjer je čakal krsto pogrebni avto ljubljanske mestne občine. Krsto so nosili konjiški fantje in ob nosačih so stopali katoliški akademiki.

Pred prevozom se je poslovil od nesrečnega tovariša akademik g. Leskovar, ki je pomenljivo poudaril, da je Dolinarjevo srce izkrevavalo med zelenjem in cvetjem na sveti slovenski zemlji za najlepše, kar je premoglo — za veliko slovensko idejo!

Po ganljivih tovariševih besedah so zapeli konjiški fantje zadnje slovo, g. arhidijakon je še blagoslovil krsto in pogrebni avto je odpeljal mučeniškega gostarilca proti Celju.

Počastitev Celja

Izredno veličastno je počastilo prevoz krste narodnega mučenika Celje, ki je bilo 11. junija že zgodaj zjutraj v žalnih zastavah.

Šolska mladina in ljudske množice so šakale z občudovanja vredno vztrajnostjo prihod pogrebnega avtomobila malodane celo predpoldne. Ob 10 so zagorele vse celjske javne luči, vsi lokali in pisarne so bile zaprte. Ob pol dvanajstih so oznanili zvonovi celjskih cerkva bližanje pogrebnega avtomobila, katerega so spremljali na poti od Konjic do Celja trije drugi avtomobili. Ravno opoldne je pričakal celjski žalni sprevod krsto. Na čelu je korakala godba, za njo zastopniki fantovskega odseka v krogih in narodnih no-

šah s črno ovito zastavo, za njimi dekleta v narodnih nošah in s šopki. Za krsto so se uvrstili g. okrajni načelnik, mestni župan ter podžupan, predstojnik policije, predstavniki oblasti, katoliško starešinstvo iz Celja, Gospejno društvo ter narodno ženstvo.

Pred krsto so stopali dijaki in akademiki, ki so nosili venca iz belega cvetja. En venec je podarilo Celje in je nosil napis: »Slovenski žrtvi — Celjani«. Drugi venec je bil dar celjskih katoliških visokošolcev.

Po mestu je spremljala žalni sprevod večtisočglava množica. Sprevod se je ustavil pred magistratom. Odprli so pogrebni avto in govoril je v imenu celjskih akademikov g. Rado Hodžar, ki je želel ob koncu mučeniškemu tovarišu srečno pot v ljubljeno rojstno grudo.

Po tovariških besedah se je poslovil v imenu katoliškega starešinstva ravnatelj Mohorjeve tiskarne dr. Fr. Kotnik s pomenljivimi besedami: »Dragi tovariši! Slovenski može niso padli pod udarci bratove roke! Ti pa si mlada žrtev, ki Te je strl brat! Maščevanje je Gospodovo! Ko se od Tebe poslavljamo, dragi tovariš, nam je v tolažbo in prepričanje, da si hodil po poti pravice in resnice, po kateri so hodili vsi naši vzorniki in po kateri je hodila s Teboj in bo hodila za Teboj vsa slovenska katoliška akademska mladina. Sicer odhajaš iz našega slovenskega občestva, a duševno boš še vedno združen z njim! Bog s Teboj, tovariš Rudolf Dolinar!«

Celjski »Zvon« je odpel žalostinko, narkar se je zahvalil za sprejem in počastitev v imenu Akademske zveze g. Franjo Zebot ml. Vsi številni navzoči so zaklicali trikratni »Slava!« Zvonovi so zvonili, žalni sprevod je posodil mučeniku ob zvokih žalostnih koračnic pot do Glazije, kjer se je poslovil z mahanjem robcev.

Med Celjem in Ljubljano

Po vseh župnijah ob državni cesti od Celja do Ljubljane so počastili prevoz

krste z zvonjenjem in s pobožno molitvijo. V St. Petru v Savinjski dolini je g. župnik dr. Jančič blagoslovil krsto in molil z vasčani. Isto se je ponovilo na Vranskem.

Na mrtvaškem odru v Ljubljani

Ljubljana se je pripravila na dostojen sprejem mladostnega narodnega mučenika z žalnimi zastavami. Pogrebni avto je pripeljal krsto v Ljubljano ob treh popoldne pred Akademski dom, kjer je sporočil zbranim g. šolski upravitelj Bratuž iz Slov. Konjic, da izročajo truplo našega mučenika Slovenske Konjice Ljubljani.

Koj nato so prenesli krsto v dvorano Akademskega doma, v katerega so se začele zgrinjati množice mladine ter odraslih, da pokropijo krsto, katero so zagrnili številni venci od vseh krajev globoke žalujoče Slovenije.

Krsto pokojnika v Akademskem domu je pokropilo ter zanj molilo 20.000 ljudi.

Pogreb v Ljubljani

V soboto 12. junija predpoldne se je vršil v Ljubljani slovesen pogreb mučeniške žrtve. Pogreba so se udeležili poleg mladine ter ljudskih množic iz vse Slovenije: notranji minister dr. Korošec, minister dr. Miha Krek, prvi kot predsednik, drugi kot podpredsednik JRZ, ban dr. Natlačen z uradništvom banovine. Žalni sprevod, ki se je spremenil v žalno manifestacijo vsega slovenskega naroda, se je ustavil pred vseučiliščem, kjer je bilo več poslovnih govorov tovarišev rajnega.

Od vseučilišča je krenil sprevod v stolno cerkev, kjer je bila slovesna sv. maša. Izpred stolnice se je nadaljeval žalni sprevod na pokopališče k Sv. Križu, kjer so položili krsto po odpetju žalostink in po zadnjih poslovnih besedah v stalni grob.

*

Rajni Dolinar Rudolf je bil kmečki sin iz Lučin pri Škofji Loki. Bil je zgleden, res katoliški visokošolec in najstarejši sin družine z desetimi otroci.

Umor visokošolca Rud. Dolinarja.

O umoru visokošolca R. Dolinarja sporoča banska uprava sledeče:

V zvezi z demonstracijami ob priliki prihoda predsednika JNS Petra Živkoviča v Maribor, Konjice in Celje dne 8. junija, so istega dne ob 20 na državni cesti blizu Prihove pristaši JNS, okrog 15 po številu, iz zasede napadli dva avtobusa, katera sta vozila pristaše JRZ.

Napad se je izvršil z revolverji, noži, bokserji in kamenjem. Napadeni so se sicer napadalcev ubranili, vendar pa sta bila dva akademika lažje ranjena, ostali so dobili samo praske.

Po odbitem napadu so napadeni nadaljevali vožnjo, pogršli pa so akademika-filozofa Rudolfa Dolinarja, rojenega dne 11. aprila 1915 v Lučinah, občina Trata, okraj Škofja Loka in tja pristojnega. Dognali so, da so ga napadalci odvedli s Teboj.

Naslednjega dne, dne 9. junija, okrog 10 je orožniška patrulja Dolinarja našla

mrtvega pod državno cesto pri Prihovi, kakih 50 korakov oddaljeno od mesta napada.

Sodno raztelesenje filozofa R. Dolinarja ki je bilo izvršeno v mrtvašnici na Prihovi, je dognalo, da je dobil zabodljaj z nožem v hrbet. Nož je prodril v pljuča pod desno lopatico med tretjo in četrto rebro v širini 2 cm in 4 cm na globoko. Smrt je nastopila radi izkrevavitve.

Ugotovljeno je, da je napad organiziral in se ga tudi dejansko udeležil Slavko Reja, upravnik »Mariborskega Večernika Jutra«, mariborskega glasila JNS.

*

Mariborska policija je prejela v zvezi z umorom akademika Dolinarja te-le: upravnika »Jutra« in »Večernika« v Mariboru Slavka Reja, ki je organiziral ves napad; dalje Srečka Krajnc, trgovca iz Pesnice, ki je dal tovorni avto na razpolago ter se je napada tudi sam udeležil; njegovega šoferja Alojza Pezdíček iz Pesnice, dr. Milana Gorišek, sina odvetnika iz Sv. Lenarta v Slov. goricah, ki je dal na razpolago osebni avto ter ga je sam šofiral; Siliča Ivana, upokojenega stražnika in

sluga uprave »Jutra« in »Večernika«; Kordić Franca, zasebnega uradnika brez posla iz Maribora; Primeca, tajnika JNS v Hočah; Brajkoviča, pekovskega pomočnika mariborske uradniške nabavljalne zadruge; Bajgot Ivana, trgovca iz Sv. Lenarta v Slovenskih goricah, Bunc Jožefa, uslužbenca Nabavljalne zadruge v Mariboru. — Klug Hans, svak Srečka Krajnc, je pobegnil najbrže v Avstrijo.

Omenjene je prepeljala oblast 10. junija popoldne v Ljubljano, kjer se vrši nadaljnja preiskava.

S požigom hočejo ublažiti krivdo.

O dogodku v Ljubljani razglša banska uprava sledeče:

V noči od 12. na 13. junija je bil okrog ene na letnem telovadišču ljubljanskega Sokola zlonamerno zažgan paviljon v vrednosti okrog 30.000 Din.

Na podlagi dosedanje policijske preiskave, ki pa še ni zaključena, je upravičeno prepričanje, da so paviljon zažgali na-

sprotniki sedanjega režima, in sicer z namenom, da bi odvrnili pozornost javnosti od uboja Dolinarja na drugo stran.

V času, ko je nastal požar, je prišla skupina kakih 300 ljudi, sami somišljeniki JNS, ki so se obnašali razburjeno. Med temi se je posebno odlikoval gospod Rajko Turk, narodni poslanec.

Policija vodi preiskavo nepristransko in energično dalje in bo po zakonu nastopila proti krivcem.

Osebnost in imovinska varnost vsakega poedinca, kakor tudi vseh po zakonu dovoljenih organizacij, v tem primeru sokolskega društva, bo brezpogojno zavarovana.

Koča, ki se podira...

JNS je v Sloveniji podobna koči, ki se podira. Da bi jo vzdržali vsaj nekaj časa ter preprečili njeno popolno razsulo, so njeni prvaki naročili iz Beograda za prvo nedeljo v juniju in naslednja dva dneva nekaj političnih osebnosti. Te naj bi to kočjo podprle ter tako za nekaj časa podaljšale njen klavern obstoj. Kot tako močno osebnost sta dr. Kramer in Ivan Pucelj, JNSarska prvaka v Sloveniji, v zavesti svoje lastne politične onemoglosti izbrala penzioniranega generala Pero Živkoviča. Stari Grki so imeli pripovedko o Atlasu, mogočnem titanu, ki ga je grški narodni heroj Perzej spremenil v istoimensko goro ter mu dal nalogo, da nosi na svojih ramah nebesni svod. Za takega JNSarskega Atlasa smatrata Kramer in Pucelj gospoda Živkoviča, ki naj bi vsaj v Sloveniji podprl s svojimi širokimi ramami JNSarsko kočuro, da se ne bi popolnoma sesula.

Pa se je slovenska JNS popolnoma prevarila. Gospod Pera Živkovič ni noben političen titan. V Srbiji je politično svojo vlogo doigral, to so se razmere v naši državi spremenile, in danes je gospod Živkovič v Srbiji politična ničla. Bilo bi čudno, da bi za Slovenijo pomenil nekako politično veličino. In res je slovensko občinstvo njegovo politično vrednost primerno ocenilo, kljub temu, ali boljše re-

čeno prav radi tega, ker je JNSarsko časopisje uganjalo z gospodo iz Beograda pravcati politični cirkus. V ta okvir so tudi popolnoma spadale demonstracije, ki so se vršile ob tej priliki v Ljubljani, Mariboru, v Celju in tudi v drugih krajih, kjer so se pojavile te prvo- in drugovrstne JNSarske veličine.

Na kako slabih temeljih sloni JNS-zgradba v Sloveniji, je najvidnejši dokaz v tem, da se JNSarski prvaki niso upali prirediti v Ljubljani, Mariboru, Celju in drugih večjih krajih javnih zborovanj, da bi si na njih moglo ljudstvo ogledati od blizu te slavne »nacionalne borbe«. V Mariboru je bilo povabljenih — povabila so se glasila na določena imena — samo 110 punciranih JNSarjev, od katerih se je odzvalo povabilu samo 54, drugi pa so ravnali po slavnem vzoru podgan, ki zapuščajo potapljaajočo se ladjo. Da se v takem »širokem« krogu slušateljstva govorijo »veliki« državniški govori v slogu političnih napitnic, je povse jasno. Čudno bi bilo, ako bi bilo drugače. Tudi ni čudno, da je bil g. Pera Živkovič, ko se je vrnil iz Slovenije v Beograd, prav slabe volje. Političen maček pa se je prijel slovenskih JNSarskih prvakov, ko so se pri jadrnem avtomobilskem izletu po Sloveniji in ob političnih napitnicah morali preveriti, da za JNS ni rešitve. Koča se bo podrla.

V NAŠI DRŽAVI

Zaključek bivanja nemškega zunanjega ministra v Belgradu. Zadnjič smo sporočili o prihodu in sprejemu nemškega zunanjega ministra Neuratha v Belgradu in o njegovih razgovorih s predsednikom naše vlade Stojadinovičem. Zadnji dan obiska v Belgradu je porabil Neurath za obisk kraljeve grobnice na Oplencu, kjer je položil lep venec na grob kralja Aleksandra in je z večminutnim molkom izkazal čast rajnemu vladarju. Z Oplenca se je vrnil baron Neurath z avtomobilom v Belgrad. Na Avali ga je pričakal dr. M. Stojadinovič in je nemški gost položil na grob neznanega vojaka venec, nakar je dr. Stojadinovič priredil Neurathu in njegovemu spremstvu poslovljno kosilo v Belgradu.

V DRUGIH DRŽAVAH

Nemški zunanji minister v Sofiji. Iz Beograda se je odpeljal nemški zunanji minister ter njegovo spremstvo v letalih 9. junija popoldne v bolgarsko prestolico v Sofijo. Ob prihodu v Sofijo je bil baron Neurath prisrčno sprejet od bolgarskega predsednika vlade, drugih ministrov, zastopnikov tujih držav, od generalov ter

častne čete z godbo. Kakor v Belgradu od kneza namestnika je bil Neurath sprejet v avdienco od kralja Borisa in je imel nato politično-gospodarske razgovore s predsednikom vlade in z zunanjim ministrom Kjuseivanovom.

Romunski kralj bo vrnil poljskemu predsedniku obisk. Zadnjič smo beležili vest, da je predsednik poljske republike Mościcki posetil romunsko prestolico Bukarešto, kjer je bil deležen navdušeno-prisrčnih pozdravov. Visoki gost se je mudil v Bukarešti štiri dni in se je odpeljal v Varšavo 9. junija. Romunski kralj Karol bo vrnil poljskemu predsedniku obisk v spremstvu prestolonaslednika Mihaela proti koncu junija.

Težkoče z zakonskim predlogom o razširjenju pravic madjarskega regenta Horthyja. Omenili smo že v eni zadnjih števil, da je pripravila madjarska vlada zakonski načrt, ki se nanaša na razširjenje pravic državnega regenta. Vlada je bila uverjena, da ji parlament pri sprejemu tega zakona ne bo delal ovir, a se je hudo urezala. Razen vladne stranke so se uprle predlogu z ostrimi protesti vse druge politične skupine. Ministrski predsednik se je moral slednjič udati in je pristal na sklicanje medstrankarske konference, ki bo končno odločila o predloženem predlogu. Če ne bo prišlo ob tej priliki do sporazuma, bo omenjeni zakonski predlog odgojen do jeseni.

Prvi zobobol
naj bo pri Tvojem
otroku tudi zadnji!

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

Kaj se pripravlja za jesen v Franciji? Od 16. do 18. aprila se je vršila v Amsterdamu na Nizozemskem tajna seja Kominterne, katere se je udeležilo 45 vodilnih komunistov iz Evrope. Amsterdamska seja je bila posvečena komunistični revoluciji v Franciji, ki bi naj izbruhnila na jesen. Kakor znano, se vrši sedaj v Parizu velikanska svetovna razstava. Z ozirom na razstavo, ki je obiskana od celega sveta, je predsednik vlade toliko vplival na stranke, ki sestavljajo ljudsko fronto vladne večine, da bodo med seboj mirovali med svetovno razstavo. Po sklepih v Amsterdamu se bodo francoski komunisti le na videz držali premirja, katerega bodo pa dobro izrabili za tiho ter podtalno agitacijo. Predvsem nameravajo razširiti komunistične celice v armadi, mornarici, med poštne osebe, železničarje ter med uslužbenstvom pri javnih ustanovah: v elektrarnah, plinarnah, pri vodovodih. Dalje naj komunistična stranka organizira do popolne pripravljenosti čim več bojnih oddelkov, ki štejejo zdaj samo v Parizu 6000 mož, ki so najmoderneje oboroženi s samostrelnim orožjem in ročnim granatami.

»Fronta svobode« na Francoskem. Zna no je, da vlada v Franciji ljudska fronta pod predsedstvom Bluma. V ljudski fronti so zvezani radikali, socialisti in komunisti. Proti vladni ljudski fronti se je poje vila te dni »fronta svobode«. V novo zvezo sta vstopili stranka republikanske zveze, katero vodi bivši minister Marin, i skupina, katero je ustanovil nekdanji komunist Doriot. Doriot je jezen na ljudsko fronto, ker ga je Blumova vlada odstranila kot župana v mestu Sv. Denis pri Parizu. Z Marinovo stranko po večini volijo katoličani in je dobila pri zadnjih volitvah dva in pol milijona glasov ter šteje 63 poslancev in 42 senatorjev. Marinova stranka in Doriotova skupina sta se spojili iz taktičnih razlogov, ker si hočeta pri prihodnjih volitvah priboriti znatno večino. »Fronta svobode« je na začudenje odločno odklonil polkovnik de La Roque, voditelj »Ognjenih križev« in po njihovem razpustu vodja socialne stranke, kateri očitajo fašizem.